

2007. szeptember 27., csütörtök

50. felhívja a Bizottságot, hogy az alapjogi ügynökséget vonja be a közösségi, megkülönböztetés elleni jogszabályi keretbe, olyan módon, hogy az összhangban álljon az említett szervezet tevékenységi körével, hogy a további jogszabályok tervezetének elkészítése szempontjából lényeges, pontos és napra kész információk rendszeres szolgáltatása révén fontos szerepet játszhasson;

51. arra ösztönzi az EU-intézményeket, hogy az etnikai kisebbségek, különösen a nők és a kiskorúak helyzetét a felvételt kérő országokban az Európai Unióhoz történő csatlakozásra való felkészültség értékelésére szolgáló kritériumként használják fel;

52. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0423

Egyenlőség a nők és a férfiak közötti az Európai Unióban**Az Európai Parlament 2007. szeptember 27-i állásfoglalása a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2007 (2007/2065(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (2) bekezdésére és 141. cikkére,
- tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, valamint a Régiók Bizottságához intézett, a nők és a férfiak közötti egyenlőségről (2007) szóló jelentésre (az egyenlőségről szóló bizottsági jelentés) (COM(2007)0049),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi keretstratégiára (2001–2005) (COM(2000)0335), valamint a Bizottság 2000-es, 2001-es, 2002-es, 2004-es, 2005-ös és 2006-os éves jelentéseire (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044 és COM(2006)0071),
- tekintettel az Európai Tanács által 2006 márciusában elfogadott, a férfiak és a nők közötti egyenlőségről szóló európai paktumra,
- tekintettel az uniós tagállamoknak a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikákért felelős miniszterei által 2005. február 4-én elfogadott közös nyilatkozatra,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2006–2010-es ütemtervre (COM(2006)0092),
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőséggel foglalkozó tanácsadó bizottság 2007. március 22-én elfogadott, a nemek közötti jövedelmi különbségekről szóló véleményére,

2007. szeptember 27., csütörtök

- tekintettel az európai szociális partnerek által 2005. március 22-én elfogadott, a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos intézkedési keretre,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkére⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A6-0290/2007),
- A. mivel a Bizottság és a tagállamok nemrégiben megújították a nemek közötti egyenlőség iránti elkötelezettségüket a fent említett, a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv és a férfiak és a nők közötti egyenlőségről szóló európai paktum révén;
- B. mivel az Európa előtt álló demográfiai kihívás egyértelműen magában foglal nemi vonatkozásokat is, és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikák alapvető eszközei az e kihívásnak való megfelelésnek;
- C. mivel a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítése a gyakorlatban annak értékelését jelenti, hogy az egyes szakpolitikai, igazgatási és társadalmi intézkedések hogyan hatnak mind a nők, mind a férfiak életére és helyzetére, és hol szükséges vállalni ezen intézkedések újratárgyalásának felelősségét a nemek közötti egyenlőség előmozdításának céljából;
- D. mivel mind a nők, mind a férfiak szakmai, családi és magánéletének összeegyeztetése alapvető jelentőségű a nők munkaerőpiacra való belépésének, visszatérésének és a munkaerőpiacon való tartós jelenlétének előmozdítása szempontjából; mivel a gyermekekkel kapcsolatos felelősséget – nemtől függetlenül – a szülők közösen viselik;
- E. mivel továbbra is széles körű a szegregáció az oktatásban, a nemi sztereotípiák továbbélése a tanulmányi terület kiválasztása terén, valamint az oktatásban a lányokkal és fiatal nőkkel szembeni megkülönböztetés, és ezek negatív következményekkel járnak a nők bizonyos munkaerőpiaci – különösen a csúcstechnológiákkal, tudománnyal, kutatással és műszaki tudományokkal kapcsolatos – szektorokban betöltött viszonylagos pozíciójára nézve;
- F. mivel az Európai Tanács 2006-os márciusi ülésén ismételten elismerte, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikák a gazdasági növekedést szolgáló lényeges eszközök;
- G. mivel a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítését a lisszaboni menetrendben kulcsfontosságú követelményként határozták meg, és mivel a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítése még mindig kevésbé fejlett és gyakran hiányzik a foglalkoztatásra és társadalmi integrációra irányuló nemzeti cselekvési tervekből;
- H. mivel a Bizottság jelentése kiemeli, hogy pozitív hatást gyakorolt a nők foglalkoztatási arányára az, hogy az EU-ban 2000 óta létrehozott nyolcmillió állásból hatmilliót nők töltöttek be, ugyanakkor megállapítja, hogy jelentős eltérések mutatkoznak a különböző életkori csoportok, valamint foglalkozások foglalkoztatási aránya között, a nők foglalkoztatási arányai azonban főként azokban az ágazatokban emelkedtek, amelyekben a nők amúgy is többségben voltak; mivel sajnálatos, hogy a nők számára rendelkezésre álló új állások többsége részmunkaidős állás, és ezek némelyike olyan, nem biztonságos és bizonytalan munka, amely alacsony – és lassan emelkedő – béreket fizet;
- I. mivel „A foglalkoztatás Európában – 2000” című bizottsági jelentés azt mutatja, hogy az EU-ban foglalkoztatott nők 32,3%-a rendelkezik részmunkaidős munkával, míg a férfiaknál ez az arány 7,4%;

(1) HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

2007. szeptember 27., csütörtök

- J. mivel az előző jelentés óta nem történt lényeges előrelépés a nemek közötti fizetéskülönbség tekintetében (amely az EU-ban átlagosan 15% és néhány európai országban továbbra is 30%), ami egyértelműen mutatja, hogy nem történt valódi előrelépés az azonos értékű munkáért azonos fizetés elvének megvalósítása vonatkozásában, amely elvet a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. február 10-i 75/117/EKG tanácsi irányelv⁽¹⁾ vezette be harminc évvel ezelőtt;
- K. mivel a 2003-as Eurobarometer-felmérés szerint az apákat a házimunkában és a családi feladatokban való nagyobb részvállalásban akadályozó fő tényezők nem csupán pénzügyi természetűek, hanem közéjük tartozik a szakmai előmenetelt érintő negatív következményektől való félelem is;
- L. mivel a tartós munkanélküliség arányaiban magasabb a nők körében, és mivel a gyermektelen nőkhöz képest az öt éves vagy annál kisebb gyermeket nevelő nők körében magasabb a munkanélküliség aránya;
- M. mivel a gyermek- és idősgondozási, valamint más eltartottak gondozásával kapcsolatos szolgáltatásokhoz való megfelelő hozzáférés alapvető fontosságú a férfiak és nők munkaerőpiacon való, teljes körű és egyenlő részvételének lehetővé tételében;
- N. mivel azok a tagállamok, amelyek a munka és a magánélet összeegyeztetését segítő politikákat fogadtak el mind a nőkre, mind a férfiakra vonatkozóan, magasabb születésszámmal, a nők nagyobb mértékű munkaerő-piaci jelenlétével és magasabb foglalkoztatási aránnyal rendelkeznek;
- O. mivel a szociális partnerek fontos szerepet játszanak a nemek közötti egyenlőséget szolgáló intézkedések kidolgozásában európai, nemzeti, regionális, ágazati és vállalati szinten is, és az összeegyeztetést segítő politikák sikeréhez a munkaadók, szakszervezetek, a munkavállalók és az állami hatóságok partneri együttműködésére van szükség;
- P. mivel a bevált gyakorlatok azt mutatják, hogy a mikroökonómiai szintű összeegyeztetési intézkedések a fluktuáció és a hiányzás csökkenésével járnak a munkavállalók körében, erősebb elköteleződést és fokozottabb termelékenységet eredményeznek, illetve hatékony és motivált munkaerőt vonzanak;
- Q. mivel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 16. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a tagállamok és a Bizottság biztosítsák a nők és férfiak közötti egyenlőségnek, valamint a nemek közötti esélyegyenlőség elve érvényesülésének elősegítését az alapok különböző végrehajtási szakaszai során;
1. üdvözli a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy fokozzák a nők és férfiak közötti egyenlőséget előmozdító intézkedéseket;
 2. üdvözli, hogy a Bizottság jelentése olyan foglalkoztatási kérdésekre összpontosít, mint a nemek közötti fizetéskülönbség, az összeegyeztetés, illetve az egyenlő elbánással kapcsolatos irányelvek, mivel a nők gazdasági függetlensége a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv egyik prioritása;
 3. üdvözli az egyenlőség kultúráját az EU-ban, beleértve a Bizottságnak a nők és férfiak egyenlőségére vonatkozó ütemtervét és a Tanácsnak a férfiak és nők közötti egyenlőségről szóló európai paktumát, és felszólít annak konkrét intézkedésekkel és pénzügyi források elosztásával történő gyakorlati megvalósítására;
 4. hangsúlyozza, hogy további erőfeszítésekre és az elavult döntési és viselkedési minták leépítésére van szükség, különösen a közigazgatásban, a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének javításához az egyes szakpolitikai területeken;

⁽¹⁾ HL L 45., 1975.2.19., 19. o.

⁽²⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

2007. szeptember 27., csütörtök

5. emlékeztet arra, hogy a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésére irányuló politika európai uniós szinten kettős stratégiát jelent, amely egyrészt biztosítja, hogy a férfiak és nők közötti egyenlőséget minden szakpolitikai területen és minden döntésnél figyelembe vegyék, másrészt célzott intézkedések által a nők hátrányos megkülönböztetésének fokozatos megszűnéséhez vezet;
6. felhívja a Bizottságot, hogy – a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének megközelítésén felül – javasoljon egy sor külön intézkedést, mint például a tudatosság növelését célzó kampányokat, a legjobb gyakorlatok cseréjét, az állampolgárokkal történő párbeszédet és köz-magán társulási (PPP) kezdeményezéseket;
7. elismeri a társadalmi kohéziós politikának az egyenlőség előmozdítására való képességét;
8. ragaszkodik annak szükségességéhez, hogy egyértelmű és állandó kapcsolat legyen az egyenlőségről szóló éves jelentések és az ütemtervben meghatározott prioritások között a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikák hatékony tervezése, nyomon követése és értékelése végrehajtásának biztosítása érdekében; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy törekedjen e ciklikus folyamat megvalósítására;
9. emlékeztet „A férfiak és nők közötti egyenlőség az Európai Unióban” című 2006. február 2-i állásfoglalásában⁽¹⁾ megfogalmazott azon kérésére, hogy a Bizottság ellenőrizze, hogy a tagállamok betartják-e a közösségi vívmányokat a nők és férfiak közötti egyenlőség minden területen – különösen a foglalkoztatási politikák, de az árúk és szolgáltatások nyújtását és az azokhoz való hozzáférést érintő politikák terén is – történő érvényesülésének tekintetében; felhívja ezért a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt arról, hogy a tagállamok miként hajtják végre az egyenlőséggel kapcsolatos közösségi jogszabályokat, valamint hogy hozzon megfelelő intézkedéseket az átültetés elmulasztása és a jogsértés eseteiben;
10. felhívja a tagállamokat, hogy segítsék a Bizottságot a nemzeti intézkedések végrehajtásának ellenőrzésében a politikák hatékonyságának és az egyenlőség elve tiszteletben tartásának – különösen a törvény szerinti jogosultságokat és a nyugdíj- és társadalombiztosítási rendszereket illető – értékelése érdekében;
11. felhívja a tagállamokat, hogy terjesszenek elő speciális intézkedéseket a nők és a férfiak közötti, a foglalkoztatásnak a – különösen a szülési szabadságból vagy az eltartottak gondozása céljából kivett szabadságból eredő – szakaszos jellege miatti egyenlőtlenségek leküzdése, valamint ezeknek a karrierre, a fizetésekre és a nyugdíjjogosultságokra gyakorolt negatív hatásai csökkentése céljából, és hogy törekedjenek a nemek szempontjából semleges bérekre és nyugdíjakra; felhívja a Bizottságot, hogy találjon megfelelő eszközöket a nemek munkaerő-piaci szétválasztása elleni küzdelemhez, és könnyítse meg a nők nem hagyományos ágazatokba való belépését;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy a nyugdíjjogosultság, valamint a szociális biztonsági és adórendszer individualizálása céljából dolgozzon ki a nemekre és az esélyegyenlőségre vonatkozó elemzést arról, milyen hatást gyakorolnak a nyugdíjreformok az EU-ban a nők életére;
13. üdvözli a Bizottság által a szociális partnerekkel megkezdett konzultációs folyamatot, melynek célja a szakmai, a családi és a magánélet összeegyeztetésének jogszabályi és nem jogszabályi kereteinek javítása; ösztönzi a Bizottságot, hogy haladéktalanul kezdje meg a konzultáció második szakaszát;
14. felhívja a Bizottságot, hogy gyűjtse össze és terjessze a munkakörnyezettel kapcsolatos politikákra vonatkozó bevált gyakorlatokat, amelyek lehetővé teszik a munka és a magánélet közötti hatékony egyensúlyt, illetve a férfiak családi életbe történő, nagyobb mértékű bevonását elősegítő intézkedésekre vonatkozó bevált gyakorlatokat; felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a munkahelyi szexuális és erkölcsi zaklatást képesek legyenek részben megelőzni, részben pedig annak kezelése céljából beavatkozni; ragaszkodik a nők szakmai karrierjük során történő támogatásához; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek komoly intézkedéseket a nemek közötti fizetési különbségek csökkentése, valamint a férfiaknak járó szülői szabadság és az apasági szabadság előmozdítása érdekében;

(1) HL C 288 E., 2006.11.25., 73. o.

2007. szeptember 27., csütörtök

15. megállapítja, hogy a munka, a magánélet és a családi élet összeegyeztetése fontos kérdés, és a foglalkoztatás növelésének, valamint a demográfiai elöregedés terhe csökkentésének egyik alapvető eleme; rámutat, hogy ezen a területen minden politikának a szabad, személyes választás elvén kell alapulnia, és a különböző életszakaszokhoz kell igazodnia;
16. sajnálja, hogy a Bizottság a munkajog korszerűsítéséről szóló Zöld könyv (COM(2006)0708) kidolgozásakor mellőzte a szociális partnerekkel folytatott konzultációt;
17. megállapítja, hogy a globalizáció jótékony erőként szerte a világon képessé tette a nőket arra, hogy lehetőségeiket kiaknázzák, nevezetesen az oktatáshoz és egészségügyi ellátáshoz való jobb hozzáférés következtében; megállapítja azonban, hogy a kereskedelem liberalizációja ellentmondásos és egyidejű tendenciákat teremtett, egyrészt számos területen ténylegesen előmozdítva a munkajogviszonyok hivatalossá tételét, másrészt kiterjesztve az informális gazdaságot olyan új munka- és jövedelemtípusokkal nők számára, mint például a bedolgozás, az alvállalkozás és a mikrovállalkozások;
18. megállapítja, hogy a fokozott globalizáció egyik hatása a szegénység elnöiesedése, és alapos kutatást kell végezni a globalizáció által a nők keresőképességére gyakorolt teljes hatás megállapítására;
19. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy valamennyi jövőbeli kereskedelmi megállapodást – például a WTO keretében kötötteket – mindig a nemi kérdések tükrében vizsgálják;
20. felhívja a Bizottságot, hogy kifejezetten összpontosítson azon akadályokra, amelyek gátolják a nőket a legjobb állásokhoz való hozzáférésben, a jelenség strukturális dimenziójának felbecsülése érdekében; üdvözliz ezért azokat az intézkedéseket, amelyek célja annak elősegítése, hogy a nők a férfiakkal egyenlő mértékben jussanak be a munkaerőpiacra, illetve a nők vállalkozói tevékenységének előmozdítása, és ragaszkodik ahhoz, hogy szüntessék meg a nők versenyképességével és foglalkoztathatóságával kapcsolatban – különösen a magas beosztású munkakörökben – meglévő előítéleteket és nemen alapuló megkülönböztetést;
21. hangsúlyozza a nők politikai döntéshozatalban való alulreprezentáltságával kapcsolatos óriási demokratikus hiányosságok kezelésének szükségességét, és felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg azokat a helyzeteket, amelyek megakadályozzák, hogy részt vegyenek a nők politikában és a közigazgatás valamennyi szintjén a felső vezetésben, valamint hozzák meg a megfelelő intézkedéseket az ilyen helyzetek kiküszöbölésére;
22. kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet az etnikai kisebbségekhez tartozó nők és a női bevándorlók helyzetére, mivel marginalizációjukat fokozza a mind kívülről, mind saját közösségükön belülről irányukban megnyilvánuló sokféle megkülönböztetés; ajánlja, hogy integrált nemzeti cselekvési terveket fogadjanak el a többszörös megkülönböztetés hatékony kezelése érdekében, különösen azokban az esetekben, amikor egy adott tagállamban különböző szervek foglalkoznak a megkülönböztetéssel kapcsolatos kérdésekkel;
23. rámutat, hogy fontos annak biztosítása, hogy az EU-ba érkező bevándorlók tisztában legyenek a fogadó ország társadalmában a nemek egyenlőségével kapcsolatban elfogadott értékekkel, meglévő jogszabályokkal és társadalmi hagyományokkal, hogy elkerüljék a kultúrával kapcsolatos tájékoztatlanból fakadó megkülönböztetések előfordulását;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a munkaerőpiacon megvalósuló megkülönböztetés-mentességgel kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjét az egyenlőség-hatékonyág dinamikájának a nemzeti sajátosságok tekintetében történő előmozdítása érdekében;
25. felhívja a tagállamokat, hogy – a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem érdekében – az EU társadalmi integrációs stratégiájának keretében dolgozzanak ki a nemek közötti egyenlőségre irányuló konkrét célokat, beleértve a nem hagyományos és egyszülős családok támogatására irányuló politikai intézkedéscsomagot, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés tekintetében igen magas kockázatnak kitett olyan nők csoportjainak támogatására irányuló, különleges politikai intézkedéseket, mint például a migránsok, menekültek, etnikai kisebbséghez tartozó nők, idős nők és fogyatékkal élő nők;

2007. szeptember 27., csütörtök

26. sürgeti a bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal a vonatkozó adatok begyűjtése és olyan intézkedések végrehajtása érdekében, amelyek megakadályozhatják a szexuális kizsákmányolást és kényszer-munkát szolgáló emberkereskedelmet;
27. felszólítja a Bizottságot, hogy összpontosítson a migráns munkavállalók kizsákmányolásának megakadályozására irányuló eszközökre és mechanizmusokra, ideértve az illegális migránsok alapvető emberi jogainak elismerését és érvényesítését, ahelyett hogy elnyomást alkalmaznának;
28. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék kölcsönössé a szülési és a szülői szabadságra járó juttatások költségeit annak biztosítása érdekében, hogy a nők ne jelentsenek a jövőben a férfiaknál költségesebb munkaerőt;
29. felhívja a tagállamokat, hogy – az ipar mindkét oldalával közösen – küzdjenek a munkaerőpiacon jelen lévő, várandós nők elleni megkülönböztetés ellen, és tegyenek meg minden szükséges lépést az anyák magas szintű védelmének biztosítására; felhívja a Bizottságot, hogy végezze el az e területre vonatkozó közösségi jogszabályok betartásának részletesebb értékelését, továbbá határozza meg, hogy e jogszabályokat felül kell-e vizsgálni;
30. aggodalommal állapítja meg, hogy a haladás ellenére a nőket, különösen az idős nőket és az egyedülálló anyákat még mindig a kirekesztés és a szegénység veszélye fenyegeti;
31. felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, törekedjenek azon cél elérésére, hogy a teljes munkaidős állást kereső valamennyi nő számára lehetővé tegyék, hogy a gyakran nem biztonságos és bizonytalan részmunkaidős munkák helyett ilyen munkát kínáljanak fel nekik;
32. üdvözli a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy – strukturális alapok segítségével – új lendületet adjon a 2002. évi barcelonai Európai Tanács által elfogadott célok megvalósításának, a nők és férfiak egyenlő munkaerő-piaci részvételét gátló akadályok megszüntetésének, valamint annak 2010-ig történő bevezetésének, hogy a hároméves és az iskolaköteles életkor közötti gyermekek 90%-a, illetve a hároméves kor alatti gyermekek legalább 33%-a gyermekgondozásban részesüljön; ösztönzi a Bizottságot, hogy a terveknek megfelelően 2008-ban folytasson olyan kommunikációt, melynek során ismerteti az ezen célok eléréséhez a különböző szinteken megteendő további lépéseket; úgy véli, hogy azt kell célul kitűzni, hogy minden gyermek számára biztosítsák az oktatási összetevőt is magában foglaló, jó minőségű gondozáshoz való jogot;
33. úgy véli, hogy a tagállamok felelősek annak biztosításáért, hogy jó minőségű gondozáshoz és kezeléshez férjen hozzá mindenki, aki időskori gondozásra, vagy betegség vagy fogyatékosság miatti gondozásra szorul;
34. ragaszkodik ahhoz, hogy a politikákat az oktatásban megjelenő nemi sztereotípiák elleni, korai életkortól kezdődő küzdelemre kell összpontosítani, kizárva e sztereotípiákat a tanrendből és a tankönyvekből, tudatosságfelkeltő képzéseket biztosítva a tanárok és a diákok számára, továbbá arra ösztönözve a fiúkat és a lányokat, hogy válasszanak nem hagyományos oktatási útvonalakat;
35. felszólítja a Bizottságot, hogy alakítson ki párbeszédet a médiával és – tekintettel annak szociális felelősségére – ösztönözze azt a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és a nők és férfiak sztereotipizált ábrázolásának elkerülése tekintetében;
36. javasolja a médiában és a kereskedelmi reklámokban tapasztalható, nőekkel szembeni szexista sértések és a nők degradáló ábrázolása elleni zérótolerancia-szemlélet kialakítására irányuló összeurópai intézkedések kidolgozását;
37. javasolja, hogy jobban vegyék figyelembe a lányok és fiúk eltérő egyéni fejlődésével kapcsolatos igényeket az oktatásban, illetve ennek során küzdjenek a sztereotípiák ellen;
38. úgy véli, hogy a legtöbb uniós ország munkaerőpiaca nem tükrözi megfelelően a nők magasabb átlagos képzettségi szintjét és a felsőoktatásban mutatott jobb teljesítményét;

2007. szeptember 27., csütörtök

39. javasolja, hogy törekedjenek arra, hogy az iskolai oktatás ösztönözze a tudást és az ésszerű kritériumokat annak érdekében, hogy lehetővé váljon a szabadság, a személyes önállóság és az egyenlőség elérése, hogy a nők társadalmi integrációja megvalósuljon; továbbá úgy hiszi, hogy erősíteni kell a vállalkozói beállítottságot, valamint a tudományos és technológiai megközelítést, különösen a nők esetében;

40. hangsúlyozza a szülői szabadság ideje alatti továbbképzések szükségességét a megváltozott szakmai követelményeknek való megfelelés érdekében;

41. megállapítja annak fontosságát, hogy összehasonlítható statisztikák álljanak rendelkezésre, és ezzel összefüggésben sajnálatát fejezi ki a tekintetben, hogy az európai statisztikákban bizonyos személykategóriák láthatatlanok, például a családi gazdaságokban dolgozó házastársak akik, mivel nők, általában „háziasszonyként” kerülnek bejegyzésre; felszólítja az EUROSTAT-ot, hogy a személyeknek ezt a kategóriáját vegye fel statisztikáiba, és ilyen módon tegye láthatóvá a nők által végzett munkát;

42. hangsúlyozza, hogy a nők mint segítő családtagok jelentős munkát végeznek a mezőgazdaságban; úgy véli, hogy ezt a munkát megfelelő módon figyelembe lehetne venni a vidékfejlesztési politikában is;

43. felhívja a figyelmet a családi gazdaságokban dolgozó (főként női) házastársak óriási számára, akiknek a jogállása számos tagállamban nem megfelelő, és ez meghatározott pénzügyi és jogi problémákhoz vezethet a szülési szabadsághoz, betegszabadsághoz való hozzáférés, a nyugdíjjogosultságok halmozása, valamint a szociális biztonsághoz való hozzáférés tekintetében és a házasság felbontása esetén;

44. hangsúlyozza, hogy szükség van a mezőgazdaságban dolgozó nők jogállásának javítását célzó intézkedésekre, akár a társadalombiztosításhoz való közvetlen hozzáférésük, akár magában a gazdaságban betöltött szerepük, a hitelekhez való hozzáférésük, vagy az örökösödési jog vonatkozásában biztosított jogaik tekintetében, különös nyomatékmal a családi gazdaságokban lévő társtulajdonukra;

45. utal ebben az összefüggésben az önálló vállalkozói tevékenységet folytatóknak segítséget nyújtó házastársak helyzetéről szóló, 1997. február 21-i állásfoglalására⁽¹⁾, amelyben kérte a mezőgazdaságban dolgozó házastársak helyzetének javítását a valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről szóló, 1986. december 11-i 86/613/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ szigorítása által, ebből a célból megteremtve a segítő házastársak jogállását, melynek révén munkavégzői státuszhoz juthatnak, és a társadalombiztosítási rendszerek tagjaivá válhatnak, jogosultságot szerezzve a betegségi, rokkantsági és baleseti járadékra, valamint a nyugdíjra;

46. felhívja a figyelmet az egyes vidéki területeken élő nőket érintő nagyfokú szegénységre és elszigeteltségre; hangsúlyozza a nők esélyegyenlőségének biztosítását célzó hatékony intézkedések szükségességét, melynek központi helyen kell szerepelnie a közös agrárpolitika és az egyéb, vonatkozó közösségi politikák valamennyi eszközének célkitűzései között;

47. úgy véli, hogy elengedhetetlen a vidéki területeken élő nők életminőségének javítása az oktatáshoz és a szakképzéshez, az egész életen át tartó tanuláshoz, az új médiastruktúrákhoz, a szükséges hatékony helyi közegészségügyi szolgáltatásokhoz, a gyermekeket és családokat kiszolgáló helyi létesítményekhez és infrastruktúrákhoz, különösen a bölcsődékhez, óvodákhoz, iskolákhoz, művészeti központokhoz és piacokhoz való könnyebb hozzáférésük biztosítása révén;

⁽¹⁾ HL C 85., 1997.3.17., 186. o.

⁽²⁾ HL L 359., 1986.12.19., 56. o.

2007. szeptember 27., csütörtök

48. hangsúlyozza annak szükségét, hogy az Európai Szociális Alap olyan egyedi intézkedéseket támogasson, amelyek a nők munkaerő-piaci részvételének és a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének javítását szolgálják; úgy véli, hogy a regionális alapoknak rendelkezniük kellene egy, a nemek közötti esélyegyenlőségre vonatkozó költségvetési sorral, amely a nemek közötti egyenlőség támogatására vonatkozó intézkedéseket és a nőpolitika hatásait vizsgáló tanulmányokat finanszírozz;

49. emlékeztet, hogy a regionális fejlesztési stratégiák terén szükség van új megközelítések és innovatív eszközök befogadására, és hangsúlyozza, hogy szükség van a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének módszertanáról és eszközeiről szóló képzésekre a regionális és helyi szint döntéshozói számára; felszólítja a Bizottságot, hogy fejlessze tovább a közigazgatási szektor számára készített útmutatóját, amely a strukturális alapokat illetően a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítéséről szól;

50. kéri a Bizottságot, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete segítségével a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló jövőbeli éves jelentéseibe foglalja bele a csatlakozó és tagjelölt országokból származó tényeket és statisztikákat;

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

HELYESBÍTÉS

Helyesbítés az Európai Parlament álláspontjához, amely első olvasatban 2007. április 25-én került elfogadásra a szellemi tulajdonjogok érvényesítését biztosító büntetőjogi intézkedésekről szóló 2007/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja C 74 E., 2008. március 20.)

A Parlament álláspontja az alábbi:

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2007. április 25-én került elfogadásra a szellemi tulajdonjogok érvényesítését biztosító büntetőjogi intézkedésekről szóló 2007/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság *javaslatára*,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A Bizottság által 1998. október 15-én előterjesztett, a közös piaci hamisítás és kalózkodás elleni küzdeletről szóló zöld könyv megállapította, hogy a hamisítás és kalózkodás olyan nemzetközi jelenségé vált, amely gazdasági és szociális téren, valamint a fogyasztók védelme tekintetében, különösen az egészséget és a közbiztonságot illetően, komoly következményekkel jár. A zöld könyv nyomán követésének részeként munkatervet dolgoztak ki, és azt a Bizottság ugyanezen témában, 2000. november 30-án, a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett közleményébe foglalták.

(2) A 2003. március 20–21. között Brüsszelben tartott Európai Tanács következtetéseiben arra szólította fel a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a hamisítás és a kalózkodás ellen hozott intézkedésekkel fokozzák a szellemi tulajdonjogok *hasznosítását*.

⁽¹⁾ HL C ...

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. április 25-i álláspontja.